

კრედიტის გამოწვევით საფუძვლად სექ-
ტი და სხვა საფუძვლად იარაღი, სხვა-
როგორც ვამბობდით. მეცქერე
განყოფილებაში შერბობის შუავალი
უკრაინის და შიგნით მოთავსებული ნი-
შეში აბრეშუმეულობის და აბრე-
შუმის საკეთილშობილი იარაღისა, აქ აბრე-
შუმის აბრეშუმის პარკებით ფრიალ
ლაშხა და კონტა კოშკი, რომელიც
ვიფელის კოშკს ჰგავს. აქვე სხედან
სახისლანი და ჰევერ ქარავან აბრე-
შუმის მძვინვარე სხვადასხვა სახესა
და სურათს. კაცი თავის თვალთ
შეხედვს აბრეშუმეულობის კერისა
და ქარავანის მშენებლის ხელოვნებას. მე-
რე განყოფილებაში სპირობისა. აქ მიე-
ლი ზღაბი აწვივა მარბლის თვლი-
ბისა, რომელიც ისე თვითარა, რო-
გორც ყაიბში მოკრული ყინული,
დიდი ნაკერი ტყიულის ქვიანსპირო-
სა, სხვადასხვა ნიშნებით მდინელო-
ბასა და სხვანი. მეცქერე სხვადასხვა
ხელოვნებების ნივთიერებისა. ამ
განყოფილებაში თავმოყრილია ყო-
ველ გვარი ნივთი ხელოვნებების
ნივთიერებისა და საზოგადოებრივი
კაცებისა: თოვლიანი, ხანჯლები,
უხარბისხარის ხილიანს, ავტები, შა-
ლბები, სკიერები, ყუთები, ტანსაცე-
ლი, ყანაბები და კულები და ბე-
რი კიდევ სხვა. ეს განყოფი-
ლება ფრიალ დიდა, უფრო დი-
დი, ვიდრე სხვა რომელიმე, და უპი-
რისს ოთხი-ხუთი კამარა-შეკრული
ფარული უმთავრესის შერბობისა მე-
ათე-მეთერთმეტე განყოფილებაში თე-
რულობისა და ტყისა, რომელიც
საინისლ მიდრბინ არ არის.

ამით თავდება უმთავრესის შერბო-
ბის განყოფილებანი და მერე იწყება
კლდე ექსპონენტების ფარული
გამოფენის გზაში. აქ საყურადღებოა
განყოფილება წველა-დღებები, ყვე-
ლის კეთებისა და ყოველ მხრის სა-
მეურნეო იარაღებისა. ლამაზად არის
აგებული თითონის ნერგის ტრეტებით
ერთი ფარული: რომელიც ყო-
ველ გვარი გამზარბ შერბობის მოთა-
სებელი კლდე ტრეტებით. მერე იწყ-
ება სამეურნეო განყოფილება. ამ

ანა. არა, ვე კლდე ყველა არ
არის...
ვოლინც. ანა!
ანა. (თავს მალს ატანს, მარბმ
მტკიცე-ქვიანობის) ყველა არ არის...
თქვენ შეგეძლოთ არ გენახთ ერთ-
მანეთი, რადღა არ გეცხოვრებთ, მაგ-
რამ მე... ანატომ ერთბელ არ წამს
ყვანე იმისა, ან იმას არ მიეცნება
ყვანებ?

ვოლინც. ავი ენლა მიეცე!
ანა. (აღფიქრებულად და გრავს ხასს
ხასს არ ადებს) ერთი სიტყვა კლდე
მამჩემო: დღეობაში თავისთან წყე-
ნა რომ მომბრძოლო... მიმეცე?

ვოლინც. არასოდეს! არასოდეს!
ანა. (სტელ შეუხუტულად და დანა-
დვლანობა) რატომ?
ვოლინც. იმიტომ-რამ მიყვარხარ
და ვერ მოგიშორებ, ჩემო კარგო
ანა. მე-გი, საყვარელო მამე...
არა, დამაჯ... იმისთვის რომ უფრო
ძალიან საჭირო ვიყო, ვიდრე შენ.
თვისა ვარ?

ვოლინც. მიხეც თავს ვერ დავა-
ნებებ; ანა, გემსა, ვერ დავთმობ.
იმან ბეგერი რომ წამართვას, ბეგერი
რამ; და მარტო შენ და დამხრი გრ-
თად-ერთი ჩემის უწინდლის, სიქა-
ბუკის სტორიებიდან.

ანა. მაშ... ახატვი, მამჩემო...
ხომ ის არის დანაშაული და ბრალე-

განყოფილებაში ვიფელის კოშკი არის
აგებული ტრეტს მიერ სპირობის
სტრატეგის სახით. ენაში შუ-
ღლი აღდას არის ფარული დიდის
მთავრის მიხედ ნიკოლოზის ძისა,
რომელშიაც ყოველ გვარი ნაწარმო-
ებია მისის უმბლესობის მამულისა
ბორჯომში. აქ უმთავრესი ყურად-
ღება მიაკეთა საზოგადოებამ დიდ
ძალის მშენებლის ყველიდან, საყუ-
რადღებოა აგრეთვე ენაში ორი ქო-
ბი ანუ უმბლესი ქუთებისა. ამ ქო-
ბებში სხედან ქუთის დედაკაცები და
ჰესავერ ხალონისა. თ. ზაქარია გარ-
ბის ფარული ში. ბუკაა უხარბისხარო,
იმის ნახევარი ოთხივეთი არის და
შიე ექსპონენტს თავისი ლენობები
აქვე გამოფენილი. მუხად სანტე-
ეს კიდევ ის ფარული, საცა ლე-
ბლის საველ-მომელო დედათა
სკოლების შეკრები სხედან და ჰესა-
ვენ არშობსა და არშობს ტანსაცე-
ლებს. იქვე გამოფენილი ამ სკოლა-
რის შეკრების მრავალი ხელოვნა-
კე.

ამით ვთავებთ ვერ ხანდა მოკლე
აღწერას გამოფენისა. დიდმა მთავარ-
მა მიხელო ნიკოლოზის ძემ დიდის
ყურადღებით და დიდხანს თვალთვი-
ვადიფენა. პირველი საათი რომ შეს-
რულდა, დიდი მთავარი წარბანდა
და გამოფენის სანახაოდ დაიწყო სია-
რული ხალხმა ფასი გადახდით.

ახალი ამბავი

სოფ. შიქვალ-გაბაქაი (გუ-
რია): წელს აქ სიმინდის მოსავალს
წინა წელზე ბევრად ნაკლებს მოე-
ლოან, მაგრამ მაინც და მაინც არა-
ფრად იწუხებენ თავს და ამბობენ:
სამყოფი სარჩო მოეცევა და, მაღლო-
და ღმერთს, შარშანს-კე მოეცევა და
ბეჭერი, მაგრამ რა ხარკა დავდებუ-
რავო. ისე დავკარგე ფასი, რომ თი-
თქმის ტყელად შევიღებთ ჩემი ძალ-
ღობი იმდენად სიმინდის შენახვის
ხელოვნ. ვერ მოვიდებითო. სიმინდის
მე-უსაგლომასე უფრო სამწყურბრო აქ

ული.. შეურდ... იმის მეტი ვერა
გამბედნიერება-რა, რომ კლდე და-
გაბრლოვით შენა და დღეობში, შე-
ვაბრლოვით.

ვოლინც. (თავდახრებულად) შენსთვის,
თითქოს დაფარულია ასრია უნდა შეუტ-
ყოსო! შენც არ გემსა, რასა მითხე-
(მოსამსუქრე შემიდის და სადარბაზო
პარათა შემიტაცეს) სთხოვე მობრძან-
დეს. (მოსამსუქრე გავსი) დღეობა
ნია... (ანხას ფრია გვერება და უქუ-
რად კარბისკე გაიქრეს. ვოლინცე
სხელს სხელს და შეუხუტეს, ხინო შე-
მეცხად.)

VIII
სიმინე და ნინო.

ნინო. (შეოსტავისთანავე შესდგება
სამხალად დაღვრულსავე, შესდგება
სასწრაოდ მოუსლოვებდა და გაღვრებდა
ანხას) ანებ, შეილო! (დაკვირდის
რამდენჯერმე) გმადლობ, ღმერთო, ამ
ბედნიერებისთვის, ჩემს თავს მაგა-
ნებ, ჩემო ძვირფასო, ჩემო ლამაზო
ანება.

ანა. არ ეცი, დედი... ისე მიხა-
რან, რომ ვერც კონებახედ ვერ
მოესლოვარ... მე შენ მაგისთანა არ
მეცხად.

ნინო. მაშ როგორი გვერნი, ჩე-
მო ბავშვო? (კლდე ჰგვინას)

ანა. შენ ყოველითვის... ავადმყო-
ვი წარმოშობიდან ბოლო თვალ
წინ... სდა ნახე ამას წინად?

სულ სხვა არის ეს გასაღები სხ-
კონდის ქირი. გურიაში არც ერთის
სხვა საფულში არ ამბი-ვერნ საქონ-
ლის მოშენებას ისე, როგორც აქ,
რადგან აქაური ტყე და ველი ხელს
უწყობს და საინერეს ზამთარ-ზა-
ხულ საბოგრო არ ელვება. ადგილი
წარმოადგენდა, რადგან სახარ-
ლო და საფალო უნდა იყოს აქ
ქირის გაჩენა. 27-ს წინსულის თითი-
სას აქაურს გლეხს ბაქანბეს მოუკე-
და საქონელი მამასახლისმა გოგო-
ბრეტლიმა, როგორც გაგებო, დე-
ყურადღებო ანტონა მარბის უფროსს.
მამასახლისი გავაუტყობი ბუქან-
თვალ-უფრს იმ უწყის დაცემა, რომე-
ლიც ამ გვარს შემოხვევში არის სა-
ფარულად შეპოლებული, მაგრამ
ამით საქმეს არა ეშველა-რა; რადგან-
სამე კომლს კაცს სულ მთლად გაუ-
ყურებო პირმა, რაც რამ საქონელი ენადა
ქირი თანდთან, რაც არ გრეკვლდება,
არ ცრება. 6 ამ თვისება აქ მო-
ვიდნენ საქონლის ექსი (მეთაული)
და ბოლიტიის ბოკუელი. ხალხი ახ-
ტალებით შემოხვეო, ეს არის მო-
გებები ლეონობა. მაგრამ ძალიან
დალონდა, როცა ექიმმა სთქვა: ჩემი
ხელობა შროლოდ ის არის, რომ გა-
ვიფო, თუ რა გვარი ქირი არისო.
ბოკუელიმა მოავლდა მამასახლისს და
ხალხს ერთად-ერთი საშუალება—გან-
შორება ავადმყოფის საქონლისა კარ-
დადგა შეივსაგან. აგრეთვე ბოკუელი
დაავალ მამასახლისს ყოველ შაბა-
თობით წარუდგინოს სია დასოილოდ
პირუტყვითა. სხვა დროს რომ გაჩენი-
ლოყო, მო კიდევ, რა გავსობოდა,
მაგრამ ენლა როცა ნამუშევარი ასა
ღებდა შემოსულია, ხარ-უფრეს ხომ
მოკლებული ვიქნებოდა და ბურთი
უნდა ენობო სარჩო. თუ ამასთანვე
მოვიხივებო, რომ გლტვებს ნატანე-
ბის გზა ტყეცილის შესაკეთებლად
სამაინებოთი ტიხტინებთ ვაგებოში,
არწებენ, მიხედვით რა ყოვანა-
ბის ჩაუარდნოლი ამ ენადა სოფ. მი-
ქელ-გაბრელო.

რაჭა: ამას-კი არ მოველო-
დით და ვერც მოგიფიქრებდით, რომ

ნინო. ამას წინად?
ვოლინც. (მისით ადგურს თავ-
უფრს ანხას მომხმასს) ანოყო, რა
დაგებოთა...

ანა. ამას წინად, ენლა-ხან... და-
ცე, დიკა... არა, არ მახსოვს...
(შესტრებს დედას და დაფიქრებოთ იე-
რებს) დღეობში, დღეობში... ჩემი
საყვარელი დედა... (მეფერება) რა
მშვენიერი პუადილბარ... აქამდე რად
ღამიოწყე მერე?

ნინო. (სასწრაოდ შესვლას ემასს,
მაგრამ ასე ვე, რომ ანხა შენაშოსა,
და ასე დაზარაბოს, თათქოს ამას არ
ამბოს; რაც უნდა) დანაშაულ ვარ,
ჩემო თვალის სინთლოდ. შარს ეო-
ვევი, მაგრამ გული-კე აქეთა მტკინ-
და, ფოტონ სულ შენ დაგტკინ-
ლებო... და აი ვი შენს ნახვალ-
მოვეწერა. (ვოლინცეს მომხმად)
გმადლობ ამ დაუშინებურებელ წყა-
ღიანობისთვის.

ანა. შენსხვას დედას დაზარაბის
გადას და საღვთიანად ამბოს) მაგას
რად ამბობ დღეობში, ვანა მე შენ
არ გეკუთნი. შენ გეკუთნი, შენი
ვარ და ჩემთან მოხედა.

ნინო. (აღვლეს დაიწყებს) მარ-
თობა ამბობ; მოვილო, ვანებ, ჩემო
ერთად-ერთი ძილო, და დავსტკეო
კიდევ ამ ბედნიერის წუთით, იმისა
ნუღარას ვიფიქრებო, რაც შემდეგ

დღეს ადამიანის ცოცხლად მიწაში
დამარბვა შესაძლებელი იქნებოდა.
მართალია, ვაგებოლია, რომ ძველის-
ძველს დროს ზოგადიანის ქმარი რომ
მოკვდებოდა, ცოლს ცოცხლად თან
ჩაატანდნო ბოლოდ საფულში; მაგ-
რამ იმას რა მოგვეფიქრებდნოდა
თავის დღეში, რომ რაქამავე შევეს
წერბოლით, ამ ძველის-ძველს ამბავს,
რაქამა სოფ. ბარეულიან ერთს
მტკიცებებს ცოლი ვაგებოდა ვანდა,
შინაურებმა გადასწყვიტეს, რომ სწო-
რედ კლქით არის ავად, ამიღო
არც აცეს და არც ავლეს, და
საწყალი სამის ციკრის ვანდყოფი
დედაკე გადააწივინეს მიწაში—შე-
ლობობს ფაცხაში, ფაცხაში, რა-
საფარელოა, წელს რომ ავარბა და
ტრახანბი იყო, ავადმყოფი და უმ-
ბლური კი არა, კარგა მყოფი ავად
ვანდებოდა და დასწულდებოდა. ასეც
მოაბა: ციხე-სტელით ავადმყოფი
დედაკე უფრო ავად შევიტანა სო-
ციუსაგან, ბოლოს, როდესაც ძლი-
ერი მინდვდა საცოდავი დედაკეცო,
ჯერ წინ და წინვე საფული ვაგებო-
რეს, მერე მოიწივებს სოფელ ნაკვინდის
ვილად სულზე ხელ-აღებულ ქერე
მეფადმერი. ამ დღეობისა საწყალი ავად-
მყოფი ჩაუენა პირში ასალი ყველი,
შედ სველი ტილო წაფარა, თავ-
ზე ცხერის ტყაფუნი ჩამოაცევა და
ამ საშუალებით მოამკვდარა ავადმყო-
ვი დედაკე. ეს იმდენად ჩველ-
ნიათ, რომ გარდაცვალებისაგან
ქლქე არავის ვადვდობო.

სოფ. წაადტუთა (მებრეთა):
წყალბუბლები ლეონობობს დღე-
სასწრაოდ. არასოდეს ამ დღეო-
ბას ისე მშვიდობიანად არ ჩაუვლია,
როგორც წელს. უწინ სამითობი კა-
ცი უსთაყოლ უნდა დამენახათ, წელს
კი მშვიდობიანად სუფუდა, რასაც
სამაინებოთი ტიხტინებთ ვაგებოში,
ამასთან უნდა შევიწინოთ ერთი ფრია-
ლ სასამაინეო ვარებოვა, რომელ-
მაც დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა,
როგორც დღეობაზედ მოსულბებო,
ისე აქაურებზედაც. ლეონობობობა

მოველი. (ვოლინცე მომხმასხედ შეს-
ტვის ცოლს)
ანა. შემდეგ როდის შემდეგ?
ნინო. როცა ისევე მარტო დავრჩე-
ბი.

ანა. აგრე ნუ ლაზარაკობ, დედა-
ნი, მე მაწავლებ. რომ ბედნიერი
ხარ! მე-ლა ვაყოფარ, ვანა თუ ე-
რეა, მითხარი და...

ნინო. (სასწრაოდ საამაინებო გაჭ-
რას) და რა?

ანა. მოვიგანე მოვიგანე, სადა-
ცე ვანებ! დღეს დილით ეტლიში იჯე-
ქე და კინაღამ არ ვამბობ.

ნინო. (შეშინებს) როდის? სად?
ნუ თუ მართო?

ანა. (მისარაოდ გასკვლავს) ნა-
სოფს, მამჩემო, დილას რომ ვამბობ-
ლი? აქტივანებ ვბრუნდებოლი... კი-
დეც ამიღომ ვეღარ მოვაშორე თე-
ლო... შენ-კი ისე ამაყად და თე-
მამონდელ იყავ ვადწარმოლი... ოლ-
ნავ ვაღმობედვად ძოღის მალბრეს,
ასე-კი არა, როგორც ენლა მიმყო-
რბო... (მალას მამარაოდ) ოპ, რომ
იჯეო რა ბედნიერი ვარ ენლა...
მიყე იცი რატომ? აქამდე სულ ავად-
მყოფი და სწულთ მეფერე; არ ეცი
რად. იქნება იმიტომ, რომ თბილს
წულბებ სტორიები...
ნინო. მე ვეცხერებოდი თბილს
წყლებზედ არასოდეს... (ვოლინცე
უსამაინოდ შენდგება)

დღეს ურიტები ქალი და კაცი მოაწყ-
და აქაურს ცვლესიან. დაიწყეს წრე-
ვა თუ არა, ეკლესიაში ვანის მშვე-
ნიერი ქართული ვალობა აქა-რის
სოფლის სკოლის შეკრებიანა მას-
წულბების ბნ ლ კოცხის ლო-
ბარობით. ვალობა ისე მოიწივდა სა-
ზოგადოებამ, რომ ვიყო დღეს აქა-
ურმა ანაურებმა იოსელიანებმა
სთხოვეს მასწავლებელს ბავშვები წა-
მოეყვანა ცვლესიანში სავადოლობა.
მასწავლებელი დასთანხმა და ავა-
ლობა ბავშვები ქართულად კარბე-
ლოშობის კოლოზე. ეს ბარეულიან
მშვენიერი ქართული ვალობა ჩინს ე-
კლესიაში და ვისურვებო, რომ უკ-
ნასწერილი არ იყოს

* II სექტემბრს, წყვესე განყოფილე-
ბაში, დღე, ბოქუელის თანაშემწეს პირებობს
ადმორეზი მ/ა, ორი ჩინ და სპარსული
თამაში ს ფუთი, ყოველ უბე.

წარბილი ჩამდამინის მიმართ

რადგანაც ივერის მე 189 №-ში
დადებოლინო ბოქუელიდან მოწერი-
ლის ამბის დაწერა და რედაქციაში
გამოგზავნა მე დამარბდა და ის წე-
რილი-კე მე არ მეკუთნის, არა ჩემ-
მაც დაწერილი და გამოგზავნილი,
ამიტომ უმორჩილოდ ვითხოვთ გა-
მოაცხადოთ. ივერისაში, რომ იმ
წერილის ავტორი მე არა ვარ.

კოტე უოგუაღა

სასამაინლოს მამიანა

თ. თვლან მიხედის ძის ზეგვაბის საქმე,
ამ 1889 წლის 11 სექტემბრის ქ.
თვალში ტყედასის ოფისს სსსმითა-
დის განყოფილებას გაუშვეს საქმე
თ, თვლან მისედას ძის ზეგვაბის, რო-
მელს ვანდვდებოდა მოკვდა მსროლელ-
ას პარედ დაწეხანს პარწეხანს მორ-
თუდასის. ამ საქმის მტკიცებ დაჭედა-
დაა ცაზ. გეგეშმა, სადაგანც მოგე-

ანა. ნუ თუ მართო? მამჩემო,
შენ...
ნინო. (ანაშებს ვოლინცეს, ასე-
კე, რომ ანას დანახავს) არ ეცი, იე-
ნება მეცხოვროს, აღარ მახსოვს...
ანა. მაშ სადა სტორიობი ამ-
დენს ნინო.
ანა. პეტერბურგში.
ანა. მარტო?
ნინო. შენს ბებიასთან ერთად.
ანა. ან იმასთან, დღეს დილით
რომ იყო ჩვენთან?
ნინო. პო, იმასთან.
ანა. მერე რატომ ენლა თან არ
კი იყავანი, მე იმას ხომ სულ არ-
კე ვეცნობ.
ნინო, რა ცნობისმოყვარე, ცე-
ვი-ღე და მალხან ხარ... იმდერი რამ
მეოთხე, რომ პასუხის მოცემას ვერ
ვასწრობ... ისეც ისა სჯობს შენი ამ-
ბავი მამამ: როგორც სტორიობი,
რასა აქვებოდი, რასა ვიჭირობდი, გა-
ბრად, თუ არა?
ანა. მახსოვდა, თუ არა? როგორ
ცეცხერებოდი? ჩემს სტორიობას არა
უჭირდა-რა, დღეობში, იმიტომ-რამ
მამამხმაც, ბებიასცა და ოლგასცა მა-
ლიან ეყუყარე, ძალიან მამებრე-
ბენ... რა იყო, რა დანახათა, დე-
დაჩემო?
ნინო. არაფერი, არაფერი, შეი-
ლო, ვანაგრე...

ბის, თავად - აზნაურობის მარშალ-ბის და ობერ - პოლიციისტი...

მე-2 სარისხის 4 მუკი - მრახის ხორცი 1-ლასი სარისხის 8

წიგნო-საწყობში (Дворцовая ул., Караванъ Сарайъ Земельн. Банка, № 102)

რამელი. შარლ ლერუს გეამი ვერ იბოვეს. ლერუ იმ წამსვე უნდა მომკლადარიოდა...

მე-2 სარისხის 4 მუკი - მრახის ხორცი 1-ლასი სარისხის 8

წიგნო-საწყობში (Дворцовая ул., Караванъ Сарайъ Земельн. Банка, № 102)

რამელი. შარლ ლერუს გეამი ვერ იბოვეს. ლერუ იმ წამსვე უნდა მომკლადარიოდა...

მე-2 სარისხის 4 მუკი - მრახის ხორცი 1-ლასი სარისხის 8

წიგნო-საწყობში (Дворцовая ул., Караванъ Сарайъ Земельн. Банка, № 102)

15 ენკენისთვე

რამელი. შარლ ლერუ იბოვენს წყალში ორის საყენის სიღრმეზე.

ბანსხალეზანი

წერა-კითხვის საზოგადოების წიგნის ბალახიამ

წიგნო-საწყობში

წიგნო-საწყობში (Дворцовая ул., Караванъ Сарайъ Земельн. Банка, № 102)

მღვსა. ასი წელწილი შერსულდა მის აქეთ, რაც აღმირაღმა დერბანს...

მე-2 სარისხის 4 მუკი - მრახის ხორცი 1-ლასი სარისხის 8

წიგნო-საწყობში (Дворцовая ул., Караванъ Сарайъ Земельн. Банка, № 102)

№4711. ამ შარბრის ბარკით მოცხადებულნი... რამლისთანვე რუსეთის თითქმის ყველა საეკონომიკო საზარდოეზო...

ჩამის ფაქილი ნესტლუსი. მუქუ-მუქვარან ბავსტან სასრდოეკლად... მუქუ-მუქვარან ბავსტან სასრდოეკლად...

რამელი. შარლ ლერუს გეამი ვერ იბოვეს. ლერუ იმ წამსვე უნდა მომკლადარიოდა...

მე-2 სარისხის 4 მუკი - მრახის ხორცი 1-ლასი სარისხის 8

წიგნო-საწყობში (Дворцовая ул., Караванъ Сарайъ Земельн. Банка, № 102)

დილი საბრეშუმო ქარხნები. მოლიზაში (გარსიავის კუნძულზე) და მინანს (გარსში) ცელიუღიარის ბრეშუმის თესლი... BERTRAND ET ALOISI

რამელი. შარლ ლერუს გეამი ვერ იბოვეს. ლერუ იმ წამსვე უნდა მომკლადარიოდა...

მე-2 სარისხის 4 მუკი - მრახის ხორცი 1-ლასი სარისხის 8

წიგნო-საწყობში (Дворцовая ул., Караванъ Сарайъ Земельн. Банка, № 102)